

[Axel Christensen.]

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne anbefale lovforslaget til videre behandling og vedtagelse i det høje ting.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for tilslutningen til det fremsatte lovforslag. Da der nu vil blive stillet forslag om udvalgsbehandling, kan jeg måske gå lidt lettere hen over de bemærkninger, der er fremkommet, men der er dog en del af det, som her er fremført, der giver mig anledning til allerede nu at sige et par ord.

Det ærede medlem hr. Henry Hansen gjorde opmærksom på, at der havde været visse vanskeligheder med hensyn til at få eksporten finansieret. Også i handelsministeriet har vi naturligvis været opmærksom på dette problem, og jeg tror at turde sige, at problemet, omend måske med visse vanskeligheder, i realiteten er blevet klaret hidtil, og vi har naturligvis kun den interesse, at det også bliver klaret i fremtiden. Det ærede medlem hr. Henry Hansen gjorde endvidere opmærksom på, ligesom også det ærede medlem hr. Axel Christensen, at undersøgelsen tager for lang tid. I den anledning vil jeg gerne sige, at vi bestræber os for at afgøre disse spørgsmål så hurtigt som muligt, men oplysningerne er ofte mangelfulde. Dertil kommer, at der jo skal foretages undersøgelser på stedet, og at den korrespondance og koordinering, som skal finde sted mellem vore undersøgelser og de undersøgelser, de lokale repræsentanter foretager, i visse tilfælde — det indrømmer jeg — har givet anledning til en længere ekspeditionstid, end rimeligt og godt er. Men jeg tror ikke, man i almindelighed kan sige, at der foreligger noget i retning af smøleri fra ministeriets side. Vi bestræber os for at få tingene klaret så hurtigt som overhovedet muligt. Iøvrigt må jeg naturligvis være helt enig med det ærede medlem i, at det drejer sig om, at disse spørgsmål klares meget hurtigt, vel at mærke når det er foreneligt med en grundig og samvittighedsfuld undersøgelse. I den henseende må man jo ikke glemme, at det ikke er vore egne penge, vi sidder og administrerer; det er samfundets penge, og kontrollen må naturligvis ikke svigte.

I anledning af det ærede medlem hr. V. Knudsens spørgsmål om eksportkrediten skal jeg oplyse, at vi praktisk talt ikke

har haft tab på den. Det er meget, meget store beløb, der er gået igennem eksportkrediten, men det er altså lykkedes, eller vi har været så heldige at administrere denne på en sådan måde, at der i realiteten ikke har været tab, men vi har derimod kunnet oparbejde en reserve, som i øjeblikket andrager ca. 6 mill. kr.

Det ærede medlem hr. Melchior Kjeldsen mente at have fået ud af min forelæggelsestale, at jeg var betænkelig ved den udvidelse, der havde fundet sted af det udvalg, der skal behandle disse spørgsmål. Det er ikke rigtigt opfattet. Jeg udtalte netop glæde ved, at vi nu havde fået en repræsentation, der omfattede både landbrug, fiskeri og håndværk, men jeg gjorde blot opmærksom på, at udvalget nu måske var blevet så stort, at det var nødvendigt af praktiske grunde at nedsætte et forretningsudvalg.

Til det ærede medlem hr. V. Knudsen vil jeg sige, at vi i høj grad er opmærksom på de specielle problemer, der er opstået i forbindelse med eksporten til Sydamerika, og at vi prøver at løse dem så godt, som det overhovedet er muligt. Jeg vil yderligere om disse eksportproblemer sige, at spørgsmålet om at få dollars frem — et spørgsmål, som i allerhøjeste grad spiller ind i hele vor eksport og hele vor dollarindtjening, og som for tiden ikke alene er aktuelt i Holland, med hvilket land det, om jeg så må sige, er et traditionelt problem for os at konkurrere, men også er fremme i en hel række andre europæiske lande —, hele dette spørgsmål har vi naturligvis i handelsministeriet været opmærksom på. Der er allerede for nogen tid siden nedsat et udvalg til behandling af problemet, og jeg regner med, at jeg allerede om en halv snes dage vil være i stand til at fremsætte et forslag med henblik på at imødegå denne konkurrence. Jeg tør naturligvis ikke sige noget om, hvorvidt dette forslag vil være tilstrækkeligt til at imødegå enhver konkurrence i den henseende. Men jeg tror, det vil være meget vanskeligt at gøre det, uden at man tilsidesætter en hel del af de interesser, vi iøvrigt må varetage, først og fremmest interessen i, at de dollars, der indtjenes ved eksport, hjemføres, og dernæst den interesse, som vi ganske naturligt må have i, at det ikke pludselig bliver således, at der bliver en mere eller mindre legal interesse i at skaffe sig dollars, som ikke kan kontrolleres. Men som sagt — jeg regner med i